

Bàn tay sáu ngón

Mới nhận được cú điện thoại của anh bạn. Giọng anh hào hứng, vui vẻ lạ thường:

- Tao gốc Ý mà ơi! Italian hẳn hoi! Tao mới nhận được kết quả thử DNA sáng nay. Tao có 20% DNA Âu Châu, loại Mediterranean gốc Italian. Không sai vào đâu được!

Anh bạn tôi là dân Việt chính cống, Bắc Kỳ di cư, đạo Công Giáo đặc sệt từ thời mấy ông cố Tây sang đây truyền đạo. Nhưng anh có một vẻ gì khác lạ, không giống ai! Trông hơi có vẻ lai lai, không nhiều lắm. Anh có mũi khá cao, đôi mắt hơi gần nhau, mang một sắc thái hơi Tây Phương! Anh bạn kể lại có người bà, em của ông nội anh, là một nữ tu đứng đầu một giòng tu, trông như một bà soeur Tây, ai nhìn cũng tưởng là bà sơ tử bên Pháp được cử sang để cai quản tu viện. Nhưng người bà của anh là Việt Nam thuần túy, hồi nhỏ đã theo phong tục sơn đen hàm răng. Nên ai nhìn cũng lạ! Bà sơ người cao lớn, mũi cao thẳng, đẹp thanh tú, trông uy quyền như một bà sơ Tây cai quản tu viện. Nhưng lúc cười lại để lộ hàm răng đen tuyền của người Việt cổ xưa!

Lý do anh bạn đi thử DNA để tìm hiểu về tông tích của mình, vì một câu chuyện tình cờ lạ lùng, anh bạn đã kể cho tôi nghe một tháng trước đây:

- Tao mới đi du lịch bên Spain về! Có câu chuyện

này hay lắm, kể cho mà nghe chơi! Đoàn du lịch của tao có hơn ba chục người. Tao đi một mình, nên để ý xem có cô nào đẹp, ngon lành mà available, tao tìm cách tán cho đời thêm hương! Trong đoàn chỉ có tao là Á Châu, còn lại đa số là Mỹ trắng. Tao để ý ngay hai cô gái khá đẹp đi với một bà già, chắc là bà cháu dắt nhau đi du lịch, thường ngoạn. Tao tìm cách làm quen ngay. Cô chị đẹp hơn, đang học về Fine Arts ở New York University, thích nói chuyện nghệ thuật, đúng sở trường của tao. Thế là tao thao thao giảng về hội họa, kiến trúc, âm nhạc cho ba bà cháu nghe. Tới Alhambra, tao nhờ đọc sách trước nên chỉ dạy mọi chuyện về văn minh Hồi Giáo hồi chiếm cứ Spain thuở xưa. Hai cô nàng trầm trồ, ngưỡng mộ. Nhất là cô chị, có vẻ chịu đèn lắm rồi!

Nhưng bà già có vẻ gì rất lạ. Bà cụ không nói gì, lặng thinh nghe tao ba hoa. Nhưng cứ chăm chú nhìn vào ngón tay dư thứ sáu của bàn tay trái của tao. Mà chơi với tao từ nhỏ mà biết rồi đấy. Tao có bàn tay 6 ngón, bị tật chúng mà chọc ghẹo suốt cả thời niên thiếu. Nhưng tao đâu care chuyện chúng mà chọc đâu! Vì tao thương ngón thứ sáu này vô cùng! Tao không bao giờ chịu đi cắt, nó sinh ra với tao, nó sẽ ở với tao đến lúc chết!

Hồi đó là mùa hè, bên Spain nóng chảy mỡ, tao có

lần mặc chiếc áo mỏng, cởi khuy phía trên cho mát. Tao đang đi với ba bà cháu, chợt thấy bà cụ như khuyu xuống, miệng lắp bắp nói không nên lời, mắt dán chặt vào cái bớt trên ngực của tao, vì áo cởi khuy trên nên lộ rõ ra. Bà dơ tay chỉ vào cái bớt đỏ thẫm, có hình 5 cạnh như ngôi sao, nằm ở ngực trên phía trái của tao. Bà cố gắng lắm mới nói ra lời, hỏi tao có chiếc bớt đỏ này có phải từ lúc mới sinh ra không? Tao gật đầu. Bà cụ nắm chặt lấy bàn tay trái của tao, mân mê ngón thứ sáu nhỏ xíu, lỏng lẻo, nâng niu như một thứ báu vật lạ thường. Rồi bà nói nhỏ:

- We are related!

Tao ngẩn người, không hiểu gì cả. Làm sao related được. Tao dân Việt, ba bà cháu Mỹ trắng ở New York, hoàn toàn không dính líu gì. Làm sao có họ hàng với nhau được!

Bà cụ giải thích:

- Tôi có người em trai, cậu ruột của hai cô này đây. Ông trông giống em tôi lắm, dù là chủng tộc khác nhau. Cũng một kiểu khuôn mặt, dáng dấp giống nhau. Nhưng điều làm tôi chú ý đến ông ngay ngày đầu tiên chúng ta gặp nhau là bàn tay trái 6 ngón của ông. Em tôi cũng có bàn tay trái 6 ngón như thế. Nhưng nhiều người cũng có tật này, dù bây giờ hầu hết ai cũng đi cắt ngón dư này từ thuở còn nhỏ. Em tôi không chịu đi cắt, như ông giữ ngón tay dư này.

Bàn tay sáu ngón

Nhưng đến hôm nay khi thấy vết bớt đỏ hình ngôi sao trên ngực trái của ông, tôi mới chắc chắn hẳn. Vì em tôi cũng có vết bớt đỏ y hệt như của ông. Và trong gia phả họ hàng của tôi có ghi lại, đã từ nhiều đời hàng mấy trăm năm nay, một số người đàn ông trong họ của tôi có đặc điểm này. Là có bàn tay trái 6 ngón và vết bớt đỏ hình ngôi sao trên ngực trái! Em trai tôi có đi hỏi một số nhà chuyên môn về di truyền học trên New York về hiện tượng này. Họ giải thích đây là một đặc điểm di truyền theo nhiễm thể X do người mẹ truyền xuống cho con trai. Tính cách di truyền này giống như bệnh hemophilia.

Đặc điểm này nhảy một đời vì người đàn bà không có bệnh hay không phát hiện ra dù mang nhiễm thể X có gene này. Chỉ khi nào có con trai với nhiễm thể X này do người mẹ truyền xuống mới sinh ra bệnh. Hay như đặc điểm di truyền của giòng họ tôi. Là có bàn tay 6 ngón và vết bớt đỏ hình sao trên ngực phía trái, chỉ do người mẹ truyền đặc tính di truyền này xuống cho người con trai mà thôi.

Ông là người Việt Nam phải không? Tôi có nghe nói lại, hồi thế kỷ 18, trong giòng họ nhà tôi có người đi tu và sang truyền giáo ở Indochina. Không biết chúng ta có dính líu liên hệ họ hàng với nhau do vị tu sĩ truyền giáo này hay không, tôi không hiểu. Nhưng tôi chắc

chắn là bàn tay trái 6 ngón và vết bớt đỏ hình sao của ông phải là do đặc tính di truyền như trong giòng họ tôi!

Anh bạn kể đến đây ngậm ngùi:

- Mà biết không? Tao nghe bà cụ nói, tao lạ lùng quá đỗi! Đủ mọi cảm xúc đến với tao. Chuyện đầu tiên là chuyện cô gái đẹp tao đang tán lại có họ với mình. Phiền phức quá! Nhất là lại có chuyện di truyền quái đản này. Làm tao nguội luôn chuyện tán tỉnh! Rồi nếu đúng là tao có đặc tính di truyền của giòng họ bà cụ già. Đây là do ông tu sĩ truyền giáo kia làm bậy với một nữ tín đồ là bà cố tổ của tao mấy trăm năm trước! Có thể đúng lắm! Ông tu sĩ truyền giáo này chắc là dân gốc Ý vì ba bà cháu đi du lịch với tao ở New York trong khu Little Italy ngay trong Manhattan, tổ tiên đến từ Ý. Dân Ý tóc đen, nếu pha với máu dân Việt mình, đề con chắc cũng nhập nhằng không thấy lai nhiều lắm! Cùng quá, bà cố tổ nhà tao chắc lấp liếm là vì nhìn tượng Chúa, tượng thánh đức hình theo người Tây Phương nhiều quá nên nhập tâm, đề con trông cũng hơi lai lai! Tóc vẫn đen mà!

Tao về đến Mỹ, đi theo ngay ba bà cháu tới New York để gặp ông cậu của hai cô gái. Tao với ông này trông giống nhau thật! Nhất là với bàn tay 6 ngón và vết bớt đỏ hình sao. Không thể tưởng tượng là sau vài trăm năm,

cách xa mấy lục địa, mà đặc tính di truyền truyền xuống tao và ông cậu kia làm như hai người sinh đôi như vậy! Dù tuổi tác cách nhau một chút, nhưng chúng tao thành bạn chí thiết ngay! Một giọt máu đào hơn ao nước lã mà! Dù là giọt máu này chảy từ biệc Địa Trung Hải, truyền sang tới Thái Bình Dương! Kể cũng lạ thật!

Tao vẫn đi thử DNA như thường! Dù tao tin tới 99% là chuyện đúng như vậy thật! Tao tính ra là 5 đời. Từ thời ông tu sĩ truyền giáo gốc Ý làm bậy bà cụ tổ của tao đến nay, đến bây giờ phải qua 5 thế hệ rồi. Và DNA của tao phải có 20% gốc Ý. Tao sẽ gọi cho mà biết ngay khi nhận được kết quả.

Và sẽ bao mà một châu du lịch nước Ý, gọi là để tao đi về nguồn! Cũng chẳng sao! Mình là dân chơi, giang hồ bốn bể, tử xứ là nhà. Đâu cũng là quê hương! Việt Nam hay Italy cũng vậy mà thôi!

Ciao nghe mà!